

ске промѣне, које су њиновомъ тако иначе поспѣшно започетомъ развијању и напредовању у изображенію, врло противу дѣйствовале. Ово се догодило у Русији у паданѣмъ Монголаца, подъ кои тешкимъ ярмомъ ова ^{бугарскѣ} славянска земля 260 год. стенияла; у ¹³⁹⁶ Срби^и збогъ непрестани ратова съ Грчкимъ царевима и оно најпосле падение чрезъ Турке; у Ческой, пређашньої немачкой високой школи, збогъ крѣпкой реформације и ови тешки слѣдства; у Польской збогъ непрестани ратова съ поля, и они еднако повторавајући се нещастливи созаклетни раздѣляя међу собомъ. Чрезъ сва ова зла и напасти били су Славянски народи у њиновой душевной изображености не само задржани, него іошть и натрагъ бачени; ерѣ осимъ што су збогъ непрестани ратова и немира своя знанія и науке пренебрегли, били су несрећни Славяни такођеръ и веће части њинове ондакъ у добромъ станю стоѣће кнѣжевности и насилно лишени, ерѣ ова ^ѣ у онимъ забунѣнимъ обстоятелствама по већој части пропала и изгубила се, а остале су кнѣиге неприятельи намерно утаманили тако, да су се само врло мало отломака одъ кнѣиге они времена, до данасъ задржали и сачували. Да су пакъ Славянски езици (болѣ нарѣчія), кои су іошть ондакъ врло изображени были, одъ туђегъ уплива тако мало претрпили, и чисто задржали се, може намъ пре као доказателство њи-